

Bibó István életrajza

1941-ben született Budapesten. Családjából kiemelkedően gazdag szellemi örökséget kapott: apai nagyapja, idősebb Bibó István (1877–1935) etnológus 1921 és 1924 között Budapesten a Néprajzi Társaság *Társadalomtudomány* című folyóiratát, majd 1929–től 1933-ig Szegeden a *Népünk és Nyelvünk* című folyóiratot szerkesztette. 1924-től pedig haláláig töltötte be a szegedi Egyetemi Könyvtár igazgatói posztját. Édesapja Bibó István (1911–1979) nemzetközi szempontból is fontos, kiemelkedő jelentőségű politikai gondolkodó, anyai nagyapja pedig Ravasz László (1882–1975) dunamelléki református püspök volt. 1959-ben a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban érettségizett, családi háttere miatt azonban korai Kádár-korban nem engedték továbbtanulni, így 1959-től 1961-ig a Fővárosi Művészi Kézműves Vállalat óbudai Aquincum Porcelángyárának betanított munkásaként, majd laboránsaként dolgozott.

1962-ben végül fölvettek az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Bölcsészstudományi Karára, ahol 1966-ig a latin-magyar nyelv és irodalom-művészettörténet szakon tanult. Művészettörténeti diplomamunkájának címe: *Alföldi mezővárosok reprezentatív építésze a 18. század második felében és a 19. század első harmadában.*

1966-tól 1979-ig a Fővárosi Ingatlankezelő Műszaki Vállalat Műemléki Osztályán tudományos dokumentációkat készített fővárosi műemléképületek felújításához. 1970-ben egyetemi doktori címet szerzett, disszertációját Hofrichter József (1779–1835) életművéből írta.

1980-tól 1990-ig a Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutató Csoportjának tudományos munkatársa volt, s a II. Újkori Magyar Művészeti és a III. Dokumentációs Osztályon dolgozott. Mindeközben a Levéltári Regesztagyűjtemény Mohács utáni anyagát is kezelte. Erről a gyűjteményről az 1991-ben Művészettörténeti Kutatóintézeté vált Kutatócsoport jóval később, 2000-ben adott ki egy repertóriumot, amelynek alapja az általa összeállított jegyzék volt. A kötet e precíz lajstrom nélkül aligha jelenhetett volna meg. A Kutatócsoport munkatársaként részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5. kötetének előkészítő munkáiban, valamint 1980-ban a *Mű-*

vészet Magyarországon 1780–1830 című és 1981-ben a *Művészet Magyarországon 1830–1870* című, a Magyar Nemzeti Galériában rendezett, nagy tudománytörténeti jelentőséggel bíró kiállítások szervezésében. Dolgozott a Fejér megyei műemléki topográfia munkáiban, melyről 1998-ban *Fejér megye művészeti emlékei* címen adtak ki kötetet a Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutató Intézete és a székesfehérvári Szent István Király Múzeum közös kiadásában.

1981-től 1989-ig tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Építészettörténeti és Elméleti Bizottságának, 1996-ban pedig PhD-fokozatot szerzett. Az Akadémián a Művészettörténeti Bizottságnak, valamint a II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagságába is bevásztották.

1989-ben feleségével együtt jelentős szerepet vállalt a Baár-Madas Református Gimnázium újjászervezésében. 1990-ben az iskola igazgatója lett, mely tisztelet 1995-ig töltötte be, amikor leváltották az intézmény éléről. Ennek hatására a tanári kar egy jelentős hányada is otthagya a gimnáziumot.

Leváltását követően, 1995-től 1998-ig az Országos Műemlékvédelmi Hivatal munkatársa volt, de 1996-ban megalapította a Protestáns Gimnázium Egyesületet, majd 1997-ben a Sylvester János Protestáns Gimnáziumot, melynek igazgatói posztját nyugdíjba vonulásáig, 2008-ig töltötte be.

Kutatói tevékenységének területe a XVIII–XIX. századi magyarországi építészet, különös tekintettel a klasszicizáló későbarokkra és a klasszicizmusra. Jelentős tudományos eredményei közé tartozik például az Alföld későbarokk és klasszicista építészetének, főleg templomépítészetének vizsgálata, a XVIII. századi magyarországi építészeti szakirodalom kutatásának megalapozása, vagy Isidore Ganneval (Canevale) hazai tevékenységének elemzése. Évtizedek óta fontos és megkerülhetetlen publikációs tevékenységet fejt ki a klasszicista, illetve a XIX. századi építészet témakörében.

Kitüntetései: 2001-ben Várhegyi György-díj és 2008-ban Pannon Példakép díj.

